

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 15 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῷ ἔξωτ. φρ. 10.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΦΡΟΥ-ΦΡΟΥ.

'Ο κ. Α. Σκουζές ἐπνίγη κατά τὴν προχθεσινὴν Συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς ὑπὸ φιλοπατρίας καὶ ἐλάσκαρον ἀποκαλέσας τὰ ἐν τῇ Βουλῇ συζητούμενα **μασκαράλια**. 'Επράκειτο ὡς ξεύρστε νὰ ζητηθῇ ἡ ψήφος τοῦ περὶ φάρων καὶ φανῶν, τὴν ὅποίαν ἠρνήθη, διότι συμφερώτερον εἰς τὴν πατρίδα ἦτο νὰ ζητηθῇ ἡ γνώμη τοῦ περὶ τῆς ταχύτερας λύσεως τοῦ ἑλληνικοῦ ζητήματος.

'Η Βουλὴ ἐν τούτοις παρέβλεψε καὶ τὴν περίστασιν αὐτὴν νὰ ὠφελήθῃ ἐκ τῶν φώτων τοῦ κ. Α. Σκουζέ καὶ ἀγροίκως φερομένη τὸν ἠνάγκασε νὰ ἀνακαλέσῃ τὴν λεπτὴν ὡς τὸ σουράτι τοῦ λέξιν: **Μασκαράλια**.

Εἰς ἐν δρᾶμα τοῦ Σίλλερ προκειμένου περὶ δύο ἀδελφῶν, ἡ σκηνὴ παρουσιάζει ἀντιμετώπους δύο χοροὺς, τῶν ὁποίων οἱ χορηγοὶ σφοδρὸν ἀνταλλάσσον ἀνεμεταξύ των πῦρ ὕβρεων. Αὐτὴν τὴν σκηνὴν ἐνθυμήθημεν προχθές, ὅταν ἡ μὲν δεξιὰ ἀπεκάλεσε τὰ τῆς ἀριστερᾶς ἔργα διὰ τοῦ κ. Σκουζέ **μασκαράλια**, ἡ δὲ ἀριστερὰ τὰ τῆς δεξιᾶς ἔργα διὰ τοῦ κ. Λομβάρδου **μασκαράλια**. Καὶ ἐπειδὴ οἱ τε δεξιοὶ φρονοῦν μετὰ πεποιθήσεως τοὺς ἀριστεροὺς **μασκαράδες**, καὶ οἱ ἀριστεροὶ ἐπίσης μετὰ πεποιθήσεως τοὺς δεξιούς **μασκαράδες**, κατὰ μαθηματικὸν ἀλάνθαστον ὑπολογισμὸν εἶναι καὶ οἱ μὲν καὶ οἱ δὲ **μασκαράδες**.

Αἱ **μασκαράται** αὐταὶ εἶναι διαγωνισμοὶ, μὲ βραβεῖα τὰ ὅποια παρέχει ἡ ἐξουσία. Τώρα τὸν δημόσιον γέλωτα τὸν ἔχει κατακτήσει ἡ κουμουνδουρικὴ **μασκαράτα** ἢ ἄλλη, ἡ τρικουπικὴ, καταγίνεται νὰ τῆς τὸν ἀποσπάσῃ ἄλλ' ὡς παρετήρησεν ὁ κ. Κουμουνδοῦρος προχθές ἀπὸ τοῦ βήματος, οἱ ἰδιοὶ τοῦ εἶναι πρῶτοι δὲν πληροῦνται ἀρετῆς· ἐνῶ ὁ κ. Τρικουπὴς ἀναβαίνει πάντοτε τὸ βῆμα ὡς φουσκωμένος **Γάλος** ἢ **πυγμαῖχος ἄγγλος**. Καλὰ θὰ κάμῃ ν' ἀρίστη τὴν διεύθυνσιν τῆς **μασκαράτας** εἰς τὸν ὑπαρχηγὸν κ. Λομβάρ-

δον· διότι ὁ κόσμος θέλει γέλοια· καὶ χωρὶς γέλοια ἡ ἐξουσία δὲν ἀνκλαμβάνεται.

'Η 'Ι. Σύνοδος εἶχε ἐρωτήσῃ τὸ ὑπουργεῖον, ἀφορμὴν λαβούσα ἐκ τῆς μοναστηροφαγίας τοῦ κ. Συνοδικοῦ ἀν ἐπιτρέπεται οἱ ἀποδειχθέντες ὡς καταχρασταὶ νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου μέλη τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου.

'Ο κ. Συνοδινὸς ἐξέλεξε δικηγόρους τοὺς θεωρητικωτέρους τῶν συναδέλφων τοῦ 'Ροντήρη, Κασιμάτην καὶ Δζάνες οἵτινες ἐγνωμοδότησαν ὡς ἑξῆς:

'Ροντήρης. 'Η χρῆσις δὲν εἶναι κατάχρησις· ἐπειδὴ δὲ οἱ ἐν λόγῳ ἡγούμενοι (ἰδῶ ὡς σημεῖον χαιρετισμοῦ ἐξάγει τὸ **βαλάριον** τοῦ τὸ ὅποιο κρατεῖ ἀνοικτὸν πρὸ τοῦ Συνοδικοῦ) ἔκαμαν μόνον χρῆσιν τοῦ δικαιώματος τῆς καταχρήσεως, καὶ ὄχι κατάχρησιν, ergo, δύνανται νὰ ἐκλεχθῶσιν ἐκ νέου διότι εἶναι χρῆσται μόνον καταχρήσεων, οὐχὶ δὲ καὶ καταχρασταὶ τοιούτων.

Κασιμάτης. 'Η κατάχρησις κατὰ τὸ ἀγγλοαμερικανικὸν σύνταγμα καὶ τὰ γεωγραφικὰ τῆς Αὐστραλίας, τῆς Παραγουάης καὶ τῆς Παραλαμβάνης δὲν στερεῖ τὸν πολίτην τοῦ ὑψίστου δικαιώματος τοῦ ἐκλέγειν καὶ ἐκλέγεσθαι. 'Εντεῦθεν οἱ ἐν λόγῳ ἡγουμενοσύμβουλοι (ὡς σημεῖον χαιρετισμοῦ παρουσιάζει εἰς τὸν κ. Συνοδινὸν τὸ καπέλλο τοῦ διὰ νὰ τοῦ ρίξουν κάτι τι) ἐξακολουθοῦν νὰ εἶναι ἐκλογεῖς καὶ ἐκλέξιμοι· διότι πρόκειται νὰ ἐκλεχθῶσιν ὄχι οἱ πολῖται ὡς καταχρασταὶ, ἀλλ' οἱ καταχρασταὶ ὡς πολῖται.

Δζάνες. 'Ἰγκουμενόρουμ (ἰδῶ χῶναι ἀγροίκως τὴν χεῖρα τοῦ Συνοδικοῦ εἰς τὴν τσέπην τοῦ καὶ τὴν κρατεῖ σπασμωδικῶς) **συμβούλιουμ ἐκλέξιμουμ ἔστ.** Il tempo permettende, ἡ ἐκλογὴ νομιμόζα ἔστ.

'Ο κ. Συνοδινὸς εἶναι ἀληθές ὅτι φυσοῦσε ὀλίγο τὰ χέριμα τοῦ ἀποῦ ἔλαβε τὴν ἐν λόγῳ γνωμοδότησιν, ἀλλὰ δὲν εἶναι ὀλίγον οἱ δικηγόροι σου νὰ ἔχουν καὶ ψήφους.

Προσεχῶς ἐκδίδεται φυλλάδιον περὶ τῶν καννιβαλικῶν τάσεων τοῦ κ. Συνοδικοῦ ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν:

Θὰ τὸ φάγῃ, δὲν θὰ τὸ φάγῃ.

Ἡ οἰκοδομικὴ ἀνατρέπει τὰ πεζοδρόμια. Εἰς πολλὰς ἐξ-
 οὺς οἱ κύριοι κτίζονται διοργανίζουσι ἀληθῆ ἀποκλεισμένον τῶν
 δρόμων. Ἡ πτωχὴ ὁδὸς Σταδίου φαίνεται ἥτις εἶναι κατη-
 ραμένη ἀπὸ κἀνένα ἄγιον. Μόλις ἀπὸ ἀλλήλων τοῦ (καλλιτέ-
 χου Παναγιωταροῦ, ὅστις εἶχε μισθώσει τὰ πεζοδρόμια τῆς
 διὰ καμμιὰ πενταετία καὶ ἰδοὺ ἔπεσε σ' τὰ χέρια τοῦ κ.
 Παππαρηγοπούλου, ὅστις τὴν μετέβαλεν εἰς ἀσβεσταρεῖο. Ὡς
 Παρακαλοῦμεν τὸ ὑπογείναιον τῆς Ἀστυνομικῆς Διευθύν-
 σεως νὰ ἀγρειέψῃ ὀλίγον.

Εἶδομεν στρατιώτας τοῦ πυροβολικοῦ ἔπαιτου ἔχοντες ! !

Συνιστῶμεν ὡς κομψοτάτην τὴν ἐκ Μασσαλίας περιγρα-
 φὴν τῆς Ἐξώσεως τῶν Μοναχῶν ὑπὸ τοῦ **Σόκιν** μας.

Ὁ Ἀγαθόπουλος διορισθεὶς γραμματεὺς Προξενείου καὶ
 ἐρωτώμενος :
 — Αἴ! φίλε μου σὲ πιάνει ἡ θάλασσα; θὰ ἔχῃς τρικυ-
 μίαν . . .
 — Τὸ βλέπω κ' ἐγώ, ἀλλὰ θὰ ἔχω μαζὶ μου τὸν προ-
 ξενικὸ ὁδηγό!

ΑΝΔΡΟΓΥΝΑΙΚΟΜΑΧΙΑ.

Ἡ κυρία Ἄμυ Γιούλ εἶναι γυνή, συγγραφεὺς καὶ ἀγ-
 γλίς.
 Ὁ κ. Δεληγιάννης, κατὰ τὴν γνώμην πολλῶν, εἶναι ἀνὴρ
 βουλευτῆς καὶ δημοσιογράφος.
 Μεταξὺ τῆς κ. Γιούλ καὶ τοῦ κ. Δεληγιάννη ἐκνήρυχθη

πόλεμος, ἐνῶ συνήθως μεταξὺ μιᾶς γυναίκης καὶ ἐνὸς ἀν-
 δρὸς κηρύσσεται φιλία ὡς φαίνεται ἢ ἡ μία δὲν εἶναι ποτὲ
 γυναίκα ἢ ὁ ἄλλος εἶναι ὀλίγον ἄνδρας.

Ἡ κ. Γιούλ ἔγραψε βιβλίον περὶ Κρήτης ἐκεῖ ἐπῆνεσε
 τὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Τρικούπη κατέκρινε τὴν πολιτικὴν
 τοῦ κ. Δεληγιάννη.

Ὁ κ. Δεληγιάννης μὴ δυνάμενος νὰ γράψῃ βιβλίον, ἔγρα-
 ψεν ἄρθρον ἐν τῇ *Πρωτῇ* παρέστησε τὴν κ. Γιούλ φιλότουρ-
 κον, καὶ τὸν κ. Τρικούπη Γιουλόφιλον.

Ἔως ἐδῶ τελειώνει ὁ πρῶτος πόλεμος μεταξὺ τοῦ ἀν-
 δρὸς καὶ τῆς γυναίκης· διότι ἡ Γιούλ ἀνεχώρησεν εἰς Ἀγ-
 γλίαν· ὁ Δεληγιάννης ἔμεινεν ἐν Ἑλλάδι.

Ἀλλὰ προχθὲς ἡ *Ἦρα* ἀνήγγειλε τὴν ἐπάνοδον τοῦ θη-
 ρίου.

Ὁ κ. Δεληγιάννης, τακτικὸς ἀναγνώστης τῆς *Ἦρας*,
 ἔγινεν ἔξω φρενῶν.

«Τελείωσε! εἶπεν, ἡ γυναίκα αὐτὴ εἶναι κατάσκοπος τῶν
 Τούρκων.

Πρέπει νὰ τὴν ἐμποδίσουν νὰ μείνῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἢ
 τοὐλάχιστον νὰ τὴν κατασκοπεύουν. Ἀλλὰ πῶς; Ὁ Δε-
 ληγιάννης; Μετὰ τὴν ἐν Βερολίῳ Συνδιάσκεψιν εἶμαι γνω-
 στός εἰς τὰ δύο ἡμισφαίρια. Ὁ μὲ γνωρίζῃ. Ἄς γίνῃ
 Μαλτέζος, νὰ σηκώσω τὰ βούχά της, ἴσως πῆσῃ σ' τὰ χέρια
 μου κἀνένα πακετάκι περιέχον πειστήρια τῆς κατασκοπῆς.»

Ὁ κ. Δεληγιάννης ἐκδέχεται τὸν πολιτευόμενον, ἐνδέεται
 τὸν Μαλτέζον καὶ καταβαίνει εἰς Πειραιᾶ ἢ Γιούλ ἦτο ἤδη
 πρὸ δύο ἡμερῶν εἰς Ἀθήνας. Ἀποτυχία!

Ἄλλος μετεμφισμός. Νὰ γίνῃ ἀμαζῆς. Γίνεται καὶ
 στρατοπεδεύει ἀπέναντι τοῦ Ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας. Ἡ
 κ. Γιούλ ὁσάκις ἐξέρχεται τὸν παρατηρεῖ καλὰ καλὰ αὐτὸς
 προσποιούμενος τὸν ἀμαξηλάτην, τῆς λέγει :

— Μις, μις, γκούτ ἀμάξι, γιου τέλετε τοῦ πάμε ἰν δι
 ἀκροπόλ;

Ἡ κ. Γιούλ ξεκαρδίζεται καὶ περὶ πάντοτε πηγαίνει εἰς
 τοῦ κ. Τρικούπη.

NINA

ΠΑΡΙΣΙΝΗ ΗΘΟΓΡΑΦΙΑ.

VI. — Ο ΜΑΡΚΗΣΙΟΣ.

(Συνέχεια ἴδε προηγ. φύλλον.)

Ἀλλὰ μόλις ἐπλησίαζεν εἰς τὴν οἰκίαν του καὶ εἶδεν εἰς
 τὴν θύραν ἀνθρώπον τινα, τοῦ ὁποίου ἡ παρουσία ἴσως ἄλ-
 λοτε ποτε δὲν ἤθελε τῷ διεγείρει κἀν τὴν περιέργειαν, ἀλλ'
 ἦδη μετὰ τὰ γενόμενα τῷ ἐνέπνευε φόβον. Μόλις ἡ ἀμαζα
 ἔστη πρὸ τῆς οἰκίας ὁ ἀνθρώπος ἐκεῖνος ἐπλησίασε καὶ κρα-
 τῶν τὴν θύραν τῆς ἀμάξης·

— Ἐχω τὴν τιμὴν νὰ ἀπευθύνωμαι πρὸς τὸν κ. Δωρ-
 ναί; — ἤρώτησε — ὡς παρακαλῶ νὰ με ἀκολουθήσετε.

Καὶ τῷ ἐπέδειξε ἔγγραφον φέρον τὴν ἐπίσημον σφραγίδα
 τῆς Βίσαγγελλίας. Βίσελλῶν δὲ ἐντὸς τῆς ἀμάξης διέταξε
 τὸν ἀμαξηλάτην νὰ κτυπήσῃ τοὺς ἵππους του.

Ἡ χήρα Δωρναί ἦτις ἀπὸ τοῦ παραθύρου εἶδε τὴν ἀμα-
 ξαν νὰ ἀναχωρῇ πάλιν μετὰ τοῦ ἀστυνομικοῦ ὑπαλλήλου
 δὲν ἠδυνήθη νὰ κρατήσῃ τοὺς λυγμούς.

— Τὸ παιδί μου! Τὸ παιδί μου μὴ τὸ ἐπῆραν καὶ δὲν θὰ
 τὸ ἴδω! ἀνεφώνησε καὶ ἔπεσε λιπόθυμος. Αἱ ὑπρέτριαι ἤ-
 κουσαν τὸν κρότον καὶ ἔτρεξαν ἐπάνω· καὶ μόλις μετὰ μίαν
 ὥραν ἠδυνήθη νὰ ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμούς της. Ὁλην δὲ ἐ-
 κείνην τὴν ἡμέραν καὶ ὄλην τὴν νύκτα ἔμεινεν εἰς τὸ παρά-
 θυρον ἐκεῖνο ἀναμένουσα εἰς μάτην τὴν ἐπάνοδον τοῦ Ἐ-
 δουάρδου.

XIV

Ἐρχομεν ἀφήσει τὸν Τριβουλλιάκ εἰς τὰς φυλακὰς τοῦ
 Μαζᾶ.

Αἱ ἐπὶ τῆς Λεωφόρου Μαζᾶ ἀριθ. 23 φυλακαὶ, κατὰ 12
 ἔτη νεώτερον ἐκείνων τῆς Ρωκέττης, ἐκτίσθησαν τὸ 1848.
 Δὲν εἶναι πλέον ἡ Βαστίλλη τὴν ὅποιαν ἤγειρεν ὁ Οὐγὸς
 Ἰβριότος διὰ νὰ προστατεύσῃ τοὺς Παρισίους κατὰ τῆς ἐ-
 πιδημιᾶς τῶν Ἀγγλων, οὐτε αἱ σκοτεινὰ ἐκεῖνα φυλακὰ
 τῆς ὁποίας εὐθὺς μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Καρόλου Β' κατα-
 δικάσθη αὐτὸς πρῶτος νὰ ἐγκαινίσῃ, καὶ ὅθεν ἐλευθερωθεὶς
 μετ' ὀλίγον ἐτρέπη τὴν πρὸς τὴν Διγίονην τὴν γενέθλιον
 πόλιν ὄγουςαν. Τοῦ Μαζᾶ αἱ φυλακαὶ δὲν ἔχουσι τὰ σκο-
 τεῖνά ἐκεῖνα ὑπόγεια κελλία, εἰς ἃ ἐλησημονοῦντο οἱ ὑπό-

Ὁ κ. Δεληγιάννης μετεμφίζεται εἰς κούρεα· κατορθώ-
 νει νὰ προσκληθῇ ὡς τοιοῦτος. Γίνεται τέλειος Φιγαρώ,
 καὶ παρουσιάζεται εἰς τὸ κομμωτήριον τῆς κ. Γιούλ. Ἀλλὰ
 ἡ Γιούλ, ἰδιότροπος ὡς Ἀγγλίς, διακρίνει τὰ γηρατεῖά του
 καί :

— Oh! you are very old; J will a young hair-dresser.

Ὁ Δεληγιάννης κοκκαλόνει, δὲν καταλαμβάνει τί-
 ποτε· ἀλλ' ἡ Λαίδη ὀργίλη τοῦ κλείει τὴν πόρταν ἀκρι-
 βῶς ἐπὶ τοῦ προσώπου του, τὸ ὅποιον παραλαμβάνων ὁ
 ἰδιοκτήτης του καθημαγμένον ἀπέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν του.

Τῇ ἐπαύριον ἔγραψέ τὸ ἄρθρον τῆς *Πρωτῆς* ἐν τῷ ὅποιῳ,
 ἀναδημοσιευθέντι καὶ διὰ τοῦ *Λαοῦ*, ὁ κ. Δεληγιάννης συνι-
 στᾷ τοὺς Ξενοδόχους, τοὺς ἀμαξηλάτας, τοὺς κομμωτάς
 καὶ τοὺς ράπτας νὰ κατασκοπεύωσι τὴν κ. Γιούλ.

Ἐνοοῦμεν τὸν κ. Δεληγιάννην Ξενοδόχον, ἀμαξηλάτην,
 κομμωτὴν, ράπτην καὶ κατάσκοπον· ἀλλὰ δὲν ἐνοοῦμεν
 διόλου τοὺς ἀμαξηλάτας, τοὺς κομμωτάς, τοὺς Ξενοδόχους,
 τοὺς ράπτας καὶ Δεληγιάννηδες, ἔχοντας δηλαδὴ τὴν εὐ-
 φροσύνην του καὶ δυναμένους ν' ἀρπάσωσι μυστήρια παρὰ τῆς
 κ. Γιούλ.

Ὅστε ὁ κ. Δεληγιάννης κᾶτι ἄλλο πρέπει νὰ ἐπινοήσῃ.
 Φέρ' εἶπεν κἀνένα ἔρωτα Σταμούλη καὶ Γιούλ καὶ διὰ
 τοῦ ἔρωτος ἐκμυστηρεύσεαι.

Bull-dog.

ΤΡΕΛΛΑΙΣ

— Τί δύναται τις νὰ εἶρῃ εὐκολώτερον;

— Μίαν χαμένην γυναίκα.

Οἱ τυφλοὶ δὲν ἐπρεπέ ποτε νὰ δέχωνται συναλλάγματα
 ὄψεως.

— Διατί τὸν χειμῶνα ὁ ἥλιος ἀνατέλλει ἀργά;
 — Διότι φοβεῖται τὸ ψῦχος.

Πονεῖ τις ὅταν ἀπαγχονίζεται;
 — Εἶναι ζήτημα ἐκκρημῆς.

Ἐκατὸν λαμπραὶ ἰδέαι δὲν φωτίζουσι ὡς εἰ μόνον κηρίον.

**ΑΠΟΚΡΗΑΙΣ
 ΔΕΥΤΕΡΑ ΜΑΣΚΑΡΑΤΑ.**

Σήμερον μετὰ μεσημβρίαν θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ ὥραία μα-
 σκαράτα;

ΚΑΒΑΛΑ ΤΟΥ ΤΣΟΥΤΣΟΥΝΑΤΟΥ,

Ἡ τόσον τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν καταθέλασα τὰς Ἀθή-
 νας.

Οἱ αὐτοὶ ὑπασπισταὶ θὰ συνοδεύωσι τὸν Τσουτσουνάτον,
 θὰ προστεθῇ δὲ καὶ ὑπασπιστρια, ἡ Κυρία **Ροζοῦ**, ἀμα-
 ζών!

Ὁ Τσουτσουνάτος θὰ εἶναι τούρκικα ντιμένος, ἐρυθρὸν
 σαρδί· ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, καὶ σέλλαν τουργικὴν ἐπὶ τοῦ ἱπ-
 ποῦ.

Συνιστῶμεν πλείονα προσοχὴν εἰς τοὺς ὑπασπιστάς του
 καὶ τὴν ὑπασπιστρίαν.

Υ. Γ. Τῇ στιγμῇ ταύτῃ πληροφοροῦμεθα ὅτι λαμβάνει
 μέρος εἰς τὴν Καβαλκάδαν καὶ ὁ βουλευτῆς Ἀττικῆς κ. Α.
 Σκουζές, τὸν ὅποιον ἀδὲν ἔστειλεν ἡ ἐπαρχία του νὰ κάμῃ
 μασκαράδικα ἐντὸς τῆς Βουλῆς, διὰ τοῦτο θὰ τὰ κἀνῇ
 ἔξω.

θῆκε ἐν Βαστίλλῃ καὶ ἐξερχόμενοι ὡς ὁ d' Armet μετὰ
 τεσσαράκοντα ἔτη δὲν εἶχον πλέον οὔτε συγγενεῖς, οὔτε φί-
 λους, οὔτε περιουσίαν καὶ ἐζήτουν τὴν χάριν νὰ ἐπανελά-
 θωσιν εἰς τὴν φυλακὴν των. Τὸ Μαζᾶ δὲν ἐτίμησεν ὡς τὴν
 Βαστίλλη, ὁ Ριχελιὸς ὅστις εἰσῆλθε τρίς εἰς αὐτήν, τώρα
 μὲν διότι, ἐπειδὴ τὸν ἠνάγκασαν νὰ νυμφευθῇ διὰ τῆς βίας
 καὶ οὕτως ἐγκατέλειπε τὸν συζυγικὸν οἶκον τὴν ἐπιούσαν
 τοῦ γάμου, ἡ κ. Μαιντενὼν κατέπεισε τὸν Λουδοβίκον ΙΔ'·
 νὰ ἐγκλείσῃ αὐτὸν ἐκεῖ, τώρα δὲ διότι προέδωκε τὸ μυστι-
 κὸν τῆς Κομησσης Μαρτινιὼν καὶ ὕβρισθεὶς διὰ τοῦτο ἐμο-
 νομάχησε μὲ τὸν Κόμητα καὶ ἐνέκλεισαν ἀμφοτέρους πλη-
 γωμένους ἐκεῖ, καὶ τελευταῖον διὰ νὰ τιμωρήσῃ διὰ τοῦ
 χωρισμοῦ τούτου τὴν ἐρωμένην, ἦτις ἐτόλμησε νὰ εἶπῃ κᾶτι
 πρὸς τὸν ἀντιβασιλεύοντα δοῦκα τῆς Λυθβλίας. Τὸ Μαζᾶ
 δὲν ἐτίμησεν οὔτε ὁ Βολταίρος, οὔτε ὁ Καλιόστρος. Αἱ φυ-
 λακαὶ τοῦ Μαζᾶ εἶναι ὁ τόπος εἰς ὃν ἐγκλείονται οἱ ἔλα-
 φρόποιοι καὶ οἱ ὑπόδικοι. Ἀποτελεῖται ἐκ σειρᾶς τρισηρό-
 φων οἰκοδομῶν ἐν σχήματι ἡμικυκλίου. Ἐκαστον πάτωμα
 διατέμεται ὑπὸ ἑξ διαθρόμων, κατὰ μῆκος τῶν ὁποίων
 ἑκατέρωθεν ἀπλοῦνται τὰ κελλία ἐνῶ τὸ κέντρον τοῦ κτι-
 ρίου κατέχει τὸ παρεκκλήσιον καὶ ὁ σταθμὸς τῶν φυλάκων.

Εἰς τὸν στενὸν καὶ ἀκαλλῆς δαμάτιον πλησίον τοῦ σταθ-
 μοῦ ἰσόγειον, τὸ ὅποιον θὰ ἦτο ἀνάκτορον δι' ἓνα καταδι-
 κόν, εἶχε στρατοπεδεύσει ὁ Τριβουλλιάκ οὕτως εἶπεν ἀνα-

μένων ἐναγωνίως τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἤθελε προσκληθῇ νὰ
 ἀντιμετώπισθῃ ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐνόρκων μετὰ
 τοῦ Δεσορέλ. Ἐν γρῶμα ἀχύρινον, εἰς νιπτήρ, ἦσαν τὰ ἐπι-
 πλα τοῦ κελλίου του. Ἀλλ' ὁ Τριβουλλιάκ παρεδῆθη ἐκου-
 σίως πνέων ἐκδίκησιν καὶ οὐδαίς ἐφοβεῖτο μήπως δραπετεύ-
 σῃ. Περιεφέρτετο ἐλεύθερος εἰς τὴν αὐλήν, ὁ κλειδούχος δε-
 σμοφύλαξ ἐνεπιστεύετο πολλάκις εἰς αὐτὸν τὴν ἐπιτήρησιν
 τῶν κελλίων καὶ οἱ φρουροὶ εἶχον συνειθισεῖ νὰ τοὺς βλέ-
 πωσιν ἐξερχομένους ὁμοῦ ὅπως προμηθευθῶσι τροφὴν.

Ὁ Τριβουλλιάκ εἶδομεν ὅτι εἶχε μετανοήσῃ διότι παρε-
 δόθη, ἀφ' οὔτου ἔμαθεν ὅτι ὁ Ἐδουάρδος Δωρναί εὗρίσκετο
 εἰς τοὺς Παρισίους, δηλαδὴ εἰς τὸ Βαινσαίν καὶ ἀφ' ἧς στι-
 μῆς εἰσῆλθεν ἐσκέπτετο πῶς νὰ φύγῃ. Ἐβρυπτε δὲ τοσοῦ-
 τον ἐπιτηδείως τοὺς διαλογισμούς του καὶ τὸσον ἐφαίνετο
 εὐχарιστημένος, ὡς ἐκτὸς τῆς νυκτὸς καθ' ἣν ἠναγκάζετο νὰ
 κλεισθῇ εἰς τὸ κελλίον ὄλον τὸν ὑπόλοιπον χρόνον περιερέ-
 ρετο ἐντὸς τοῦ περιβόλου. Πολλάκις ἐσκέφθη νὰ δραπετεύσῃ,
 ἀλλὰ πάλιν ἐφοβεῖτο καὶ δὲν ἤθελε νὰ ἐκτεθῇ ἀποτυχζά-
 νων. Καθ' ὄλην δὲ τὴν νύκτα ἐσκέπτετο . . . ἐσκέπτετο
 εἰς τὸ κελλίον του μόνος.

(Ἀκολουθεῖ)

Κ. Σέινος,

Η ΕΞΩΣΙΣ.

Μαυσαλία 10 Νοεμ. 1880.

Καπουσίνοι δὲν ὑπάρχουν πλέον ἐν Γαλλίᾳ ἢ μάλ-
λον ὑπάρχουν ὡς νὰ μὴν ὑπάρχουν.

Τὸ διάταγμα τῆς 29ης Μαρτίου τὸ τελευταῖον ἦτο κατὰ
τῶν ἀντιδημοκρατικῶν κτύπημα, διάταγμα καταστρέφον
ἅπασι διὰ παντός τὰ σχέδια, τοὺς πόθους, τοὺς σκοποὺς
τῶν ἀγίων τούτων πατέρων (ἴδε καὶ 'Ροῖδην).

Παράδοξον ὅμως εὗρον ἀντίστασιν οἱ τοῦ διατάγματος
ἐκτελεσταί, ἀντίστασιν οὐχὶ μεγάλην, ἀλλ' ὡς ἐκ τῆς φύ-
σεώς της, λίαν ἐνοχλητικὴν, ῥίψασαν εἰς πολλὰς περιστά-
σεις τὴν ἀρχὴν εἰς φοβερὰν ἀληθῶς ἀμηχανίαν.

Ἡ ἀρχὴ ἐκάστης πόλεως διέτασσε διὰ προκηρύξεως τὴν
ἐγκατάλειψιν τῶν καθιδρυμάτων τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν
καπουσίνων ἢ προκήρυξις αὕτη ἐγνωστοποίησε ἐπίσης, μὲ
ὀλίγον ἀστεῖον τρόπον, ὅτι ἡ πόλις εἶχε χρεῖαν τῶν καθι-
δρυμάτων τούτων ἢ δι' ἀποθήκην δι' ἄλλουρα ἢ διὰ πυρί-
τιδα ἢ καὶ δι' ἄχυρα! δηλαδὴ μὲ ἄλλους λόγους ἤθελε νὰ
τὰ χαλάσῃ μὲ τοὺς καλογήρους.

Ἡ γνωστοποίησις ὅμως αὕτη ἐναντίαν εἶχεν ἐπιρροὴν
ἐπὶ τῶν καπουσίνων· ἅμα τοῖς ἐγίνε γνωστὴ, ἐκλείσθησαν
στὰ καλὰ, ὡσὲν νὰ τοῖς ἔλεγον ὅπως τούναντιον· τοῦτο
ἐγίνε αἰτία δευτέρας καὶ ἐντονωτέρας διαταγῆς, ἐκ μέρους
τῶν δὲ δευτέρας καὶ ἀσφαλεστέρας κλεισούρας.

Ἦδη ἐπεριμένετο ἢ διὰ τῆς βίας ἐξωσίς των· ὁ κόσμος
ὅλος ἐγνώριζε τοῦτο, καὶ δὴ ἐξῶθεν τῶν διαφόρων καθι-
δρυμάτων εἶχε συσσωρευθῆ ἀπὸ τῆς 8 π. μ. πολὺ πλῆθος.

Τὸ πλῆθος τοῦτο, ὡς ἐκ τῆς ἀνυπομονησίας του, ἐφαί-
νετο ὅτι οὐδεμίαν εἶχε διάθεσιν νὰ ὑπερασπίσῃ τοὺς καλο-
γήρους, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα λαμπρῶν ἐξέλεξε θέσιν, ἀ-
κριβῶς ἀντικρὺ τοῦ μοναστηρίου—περὶ οὗ ὁ λόγος—ὅπως
ἀπολαύσῃ ἐν ἀνέσει τὸ μετ' ὀλίγον λαμπρὰν θέαμα. Ἐνώ-
πιον ὅμως τῶν τριῶν θυρῶν, τὸ πρᾶγμα δὲν εἶχεν οὕτω
σύνταγμα γυναικῶν, ἀγριευμένων καὶ λυσσασμένων, ἔτριβε
τὸν μύστακά του, μὲ ἀπόφασιν νὰ ὑπερασπίσῃ μέχρις ἐ-
σχάτων τὴν θρησκείαν—ὡς τὴν ἀπεκάλουν. Αἱ ὀμπρελλι-
ται τῶν ἐχρησήμευον ὡς μαγικοῦραι καὶ τὰ χεράκιά των
ἐσφίγγοντο σπασμωδικῶς, ἔτοιμα δι' ἀγγλικὴν γροθιάν.

Τὸ σύνταγμα τοῦτο συνέκειτο ἀπὸ γυναικας—ἄνδρας—
ἡλικίας 18 μέχρις 88 ἐτῶν. Αἱ τελευταῖαι αὗται εἶχον λά-
θει ὡς ἐκ τῆς συγκινήσεως ἰδιαιτέρων τι χρώμα ὑποκιτρινο-
πράσινον, αἱ δὲ πρῶται ἐρυθροῦν ὡς τὰ περιλαίμιά των.
Εἶχε καὶ ἀρχηγὸν ἢ γενναία αὕτη λεγεών· ἢ ἀρχηγός των
ἦτο γυνὴ τις ὕψηλῃ, χονδρῇ, μὲ βραχίονας ῥωμαλέους, ἐν
ἐνὶ δὲ λόγῳ ὁ χονδρολάζαρος τοῦ Πειραιῶς μεταμορφωμέ-
νος εἰς γυναῖκα, καὶ πρὸ πάντων μὲ ἀπόφασιν σταθερὰν νὰ
πολεμήσῃ ὡς ὁ ἑλληνικὸς στρατός.

Ἡ ἐνάτη ἐσήμανε, συγχρόνως δὲ τὸ ἐρυθρὸν ἠκούσθη
τῶν χωροφυλάκων βῆμα.

Τὸ πλῆθος ἐκινήθη ὀλίγον, συνεσφίχθη καὶ ἀνέμενε τὴν
πραγικοκωμικὴν σκηνήν.

Ἡ γυναικεία λεγεὼν ἐξ ἐναντίας, ἠτοιμάσθη ὅπως ὑ-
περασπίσῃ τὴν εἰσοδον.

Οἱ στρατιῶται παρετάχθησαν μεταξὺ τοῦ πλῆθους καὶ
τῶν γυναικῶν.

Ὁ διευθυντής τῆς ἀστυνομίας ὅστις ἐφθασε συγχρόνως μὲ
τὴν στρατιωτικὴν δύναμιν, διηυθύνθη πρὸς τὴν φρουρομέ-
μένην θύραν· πρὶν ὅμως πατήσῃ τὸν πόδα του εἰς τὴν πρῶ-
την κλίμακα καὶ ἰδοὺ ἡ χονδρὴ γυνὴ ἵσταται ἐνώπιόν του

ἀτρόμητος. Τὸ πλῆθος ἐξερράγη εἰς γέλωτας τὴν στιγμὴν
αὕτην· δεκαοκταεῖς κόρη ῥίπτει μανιωδῶς τὴν ὀμπρέλλαν
της κατὰ τοῦ πλῆθους, ἐκδικουμένη οὕτω τὴν γέλωτά του·
Ὁ διευθυντής, ὅστις καὶ αὐτὰς, μόλις ἐκράτες τὸν γέλωτά
του ἐσπρωξεν ὀλίγον τὴν γυναῖκα, ὅπως διέλθῃ· ὀμπρελλιὰ
ὅμως ἰσχυρὰ τοῦ ἀπέκοψε τὸν γέλωτα, συγχρόνως δὲ τὸ
καπέλλον του ἐκυλίσθη ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.

Διὰ νὰ ἐννοήσῃς ὅποιαν ἔκαμεν ἐντύπωσιν τοῦτο, πρέπει
νὰ προγνώριζῃς τὴν σεβαστὴν θέσιν ἣν κατέχει ὁ Δούκας
οὗτος ἐπὶ τῆς μεγαλοπόλεως ταύτης.

Ὁ Διευθυντής ὠργισμένος καταβαίνει τὴν κλίμακα, δια-
τάσσει συγχρόνως τοὺς στρατιώτας νὰ διαλύσουν τὸν γυ-
ναικεῖον τοῦτον συρφετόν.

Οἱ στρατιῶται ἀναβαίνουν τὰς κλίμακας χαμογελῶντες,
αἱ δὲ γυναῖκες οὔτε πάσσο ἀπὸ τῆς θέσιν των. Τσουκρα-
νιῆς, νυχιῆς, ταιμπιῆς, φτυσιῆς καὶ τέλος ἢ νόστιμες τῶν
γυναικῶν βρυσιῆς ἔφερον τοὺς δυστυχεῖς Σταυρωτῆδες, οἵτινες
δὲν ἔκαμον ἄλλο παρὰ νὰ σπρώχνουν, εἰς φοβερὰν ἀληθῶς
ἀμηχανίαν, ὀλίγον δὲ ἔλειψε νὰ τὸ στρίψουν διὰ τὴν κα-
ζέρναν. Εἰς τὴν μίαν ἄκραν ἐβλεπέ τις γραῖας τραβούσας
τὸν μύστακα στρατιώτου τινός, εἰς τὴν ἄλλην νεὰν κόρην
συνδιαλεγομένην τρυφερῶς μεθ' ἑνός τὸν ὅποιον θὰ ἐγνώ-
ριζε πρὸ τῆς μάχης, εἰς δὲ τὸ μέσον ὀμπρέλλας σπασμέ-
νες, γοθίτσες, πάφφ, μεσοφόρια, καλτισοδέτες, βέλα, σι-
νιά, ἀντικρὺ δὲ τὸν λαὸν ξεκαρδιζόμενον ἀκαταπαύ-
στως, τὸν δὲ διευθυντὴν προσέχοντα νὰ μὴ χάσῃ ἐκ τῶν
ὀφθαλμῶν του τὴν γυναῖκα ἣτις τῷ ἐφιλοδώρησε τὴν ὀμπ-
ρελλιὰ!!

Ἐπὶ τέλος ἐφάνθησαν ἀπὸ μακρὰν τέσσαρες ὑπερμεγέ-
θεις τρόμπαι· οἱ στρατιῶται διετάχθησαν νὰ ὑποχωρήσουν,
αἱ δὲ τρόμπαι ἤρχισαν νὰ ἐκπέμπουν χεῖμαρρον ὑδάτων
κατὰ τῶν γυναικῶν, αἵτινες ὅμως ἀνοιξασαὶ τὰς θύρας
τοῦ μοναστηρίου εἰσέρχονται ἄπασαι ἐντός· τὸ ὕδωρ ἔπαυ-
εν· αἱ γυναῖκες ἐξήρχοντο ἀστραπηδόν· ἤρχιζεν εἰσέρχοντο
καὶ τοῦτο συνέβη τρίς καὶ τέσσαρας φοράς, ἦτο δὲ τόσον
νόστιμον ὥστε ὁ λαὸς πλέον ἐξεχύθη ἢ διεχύθη—ὅπως θέ-
λεις—εἰς ζητωκραυγὰς ὑπὲρ τῆς τολμηραῖς φάλαγγος.

Εἰς καπουσίνοισι τότε ἐφάνη ἐφ' ἑνός παραθύρου εὐχαρι-
στῶν μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς τὰς γυναῖκας καὶ τὴν
αὐταπάρνησιν των, παρεκάλει δὲ αὐτὰς νὰ ὑποχωρήσουν
διότι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι πλέον θὰ ὑπερασπίσουν ἑαυτοὺς.

Τὸ διώρθωσε.

Αἱ γυναῖκες μετὰ μακρὰν συζήτησιν ἀπεφάσισαν νὰ ὑπα-
κούσουν τὴν διαταγὴν τοῦ καλογήρου, κατέβησαν τὴν κλί-
μακα καὶ διήλθον ὅλαι ἐνώπιον τῶν στρατιωτῶν καὶ τοῦ
λαοῦ ζητωκραυγοῦσαι ἐν θριάμβῳ.

Ὁ Διευθυντής ἐπερίμενε τὴν ἐντελῆ ἐξαφάνισιν των διότι
τοῦ ἐπῆγε ῥιπειδίει, ἅμα δὲ αὗται διεσκορπίσθησαν εἰς τὰς
ὁδοὺς ἐχάθη καὶ πᾶσα ἐλπίς.

Τὸ καθίδρυμα μετ' ὀλίγον παρεδόθη.

Οἱ σκαπανεῖς θραύουν καὶ τὰς τρεῖς συγχρόνως θύρας, οἱ
στρατιῶται εἰσέρχονται ἅπαντες.

Μετ' ὀλίγον ὁ λαὸς ἔσχε τὴν εὐτυχίαν νὰ ἴδῃ ἐξερχομέ-
νους τοὺς καπουσίνοισι. Ἦσαν 8½ τὸν ἀριθμόν.

Τὸ μοναστήριον περιήλθεν εἰς τὰς χεῖρας τῆς δημοκρατι-
κῆς ἀρχῆς, οἱ δὲ καπουσίνοισι διεσκορπίσθησαν καὶ αὐτοὶ
εἰς τὰς ὁδοὺς, ὡς τὸ πρῶτον αἱ γυναῖκες, μὲ τὴν διαφορὰν
ὅμως ὅτι οἱ καπουσίνοισι διελύθησαν ὡς γυναῖκες, αἱ δὲ γυ-
ναῖκες θὰ ἐλύθησαν κατόπιν ὡς καπουσίνοισι!

Σόκιν.